

### Costly Things Create Thieves

Most people have lost a pen at sometime or the other. So did Gandhi. He had a costly fountain pen which was pilfered. The pen was immediately replaced but the theft pained him. Henceforth, he decided, he would not use anything so attractive that it would tempt someone to steal it.

He began using a pen-holder and a nib. (Do you know what this was like? Ask your parents if you don't). But even this did not last forever. For the nib once got bent and he had to send Manubehn to get a new one.

This was a loss of time when every moment was precious. Even a few minutes' delay could upset a whole day's schedule. When Manubehn returned, she found Bapu sharpening the other end of the wooden holder. "Why"? she wanted to know.

At which Gandhi said, "Now the point of my nib will never get curved. In olden days, people used such Kittas for writing purposes. Using them made the handwriting better, and they did not cost a paisa. "So he now had a pen that would neither be stolen or spoilt. And do you know to whom the first letter to be penned with this Kitta was addressed-Lord Mountbatten.

-Destination Porbandar

### The Obstacle in our path

In ancient times, a king had a boulder placed on a roadway. He then hid himself and watched to see if anyone would move the boulder out of the way. Some of the king's wealthiest merchants and courtiers came by and simply walked around it.

Many people loudly blamed the king for not keeping the roads clear, but none of them did anything about getting the stone out of the way.

A peasant then came along carrying a load of vegetables upon approaching the boulder, the peasant laid down his burden and tried to push the stone out of the road. After much pushing and straining, he finally succeeded.

After the peasant went back to pick up his vegetables, he noticed a purse lying in the road where the boulder had been. The purse contained many gold coins and a note from the king explaining that the gold was for the person who removed the boulder from the roadway.

**Moral of the Story:** Every obstacle we come across in life gives us an opportunity to improve our circumstances, and whilst the lazy complain, the others are creating opportunities through their kind hearts, generosity and willingness to get things done.



காந்திஜியுடன்

கடிகாரம். . . ஏன்?

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழக யூனியன் ஏற்பாடு செய்திருந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றில் கலந்து கொள்ள மகாத்மா காந்தி ஒருமுறை தமிழகம் வந்திருந்தார். சிதம்பரம் அருகே தன் நண்பர் டாக்டர். ராஜனுடன் காந்திஜி காரில் போய்க்கொண்டிருந்தார். திடீரென ஒரு கூட்டத்தினர் அவரை வழி மறித்து “ஐயா, எல்லா ஜாதியினரும் ஒன்றாக அமர்ந்து உண்ணும் சமபந்தி விருந்து இங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு நிமிடம் தாங்களும் இதில் கலந்து கொண்டு பேச வேண்டும்” என்றனர்.

பல்கலைக்கழகத்தை அடைய இன்னும் பத்து நிமிடங்களே உள்ளது எனவும், இந்த விருந்து அவர் நிகழ்ச்சி நிரலில் இல்லை எனவும் அறிந்த காந்திஜி தன் இயலாமையை தெரிவித்தார். அப்போது கூட்டத்தினர் டாக்டர். ராஜனிடம் தங்கள் கோரிக்கை குறித்து வாக்குவாதம் செய்து அன்பு தொந்தரவு கொடுத்தனர். இதுதான் சமயம் என்று காந்திஜி காரின் வலது பக்கம் இறங்கி பின்னால் வந்த காரில் ஏறி பல்கலைக்கழகத்தை அடைந்தார். மின்னல் வேகத்தில் காந்திஜி செயல்பட்டபோதும் அவர் நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு நிமிடம் தாமதமாக செல்ல நேரிட்டது. அதனால் அங்கு அவர் பேசிய பேச்சின் முதல் வார்த்தைகள் “மன்னிக்க வேண்டும், ஒரு நிமிடம் தாமதமாகிவிட்டது” என்பது !!

காந்திஜியும் அவர் கை கடிகாரமும் பிரிக்க முடியாதது என்பது அவர்காலப் பழமொழி. பங்க்சவாலிட்டி என்னும் நேரம் தவறாமலுக்கு அவர் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தார் என்பதை இந்நிகழ்ச்சி உணர்த்துகிறது.

पिटू और चिटू दो भाई थे। दोनों ने कुछ पशु-पक्षी पाल रखे थे। एक दिन दोनों भाइयों की मम्मी - पापा किसी शादी में गए थे और वे अकेले थे। उन्होंने सभी के पिंजरे खोल दिए। चिड़िया और चिड़ा भी बहुत चह-चहार। कबूतर और खरगोश कमरे में इधर-उधर घूमने लगे। ऐसा लगा मानों बहार आ गई हो।